

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Horis Canonicis Juxta Rubricas Breviarii Romani ritè recitandis - In qua etiam ipsæ Rubricæ Notis brevibus illustratæ, & Martyrologij Romani nomina suis Accentibus signata continentur, Ad Faciliorem Discentium Vsvm Ac Praxin

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. XXI. De Antiphonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48333)

TITULUS XXI.

DE ANTIPHONIS.

I. **A** Domnes Horas nocturnas & diurnas semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, q. ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis Dominicæ & Feriarum, in Completorio, & in Nocturnis (etiam quando fit Officium de Festo trium Lectionum, id est, Simplici) nunquam mutantur, nisi tempore Paschali, in quo dicitur una tantum Antiphona *Alleluja*: excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Vesperas & Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus & aliis Horis mutantur pro diversitate Temporum, ut in Proprio de Tempore habentur: cum verò non assignantur propriæ, semper dicuntur, quæ positæ sunt in Psalterio.

Q. Quæ idem juxta Alcuinum sonant, ac vox opposita seu contrafonans; aut vox reciproca juxta Amalarium apud Gavantum s. 5. c. 7. n. 1. ubi addit, per Antiphonam hoc loco Versum quemdam, qui ab uno unius Chori inchoatur, & ad cuius Symphoniam Psalmus per duos Choros cantatur, sicque ipsi Chori duo per illam quasi conjunguntur intelligi.

II. Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore in Sabbatis ponuntur ad *Magnificat*, pro prima Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubrica mensis Augusti: & semper in Sabbato ponitur Antiphona ad *Magnificat*, quæ contigua est libro Scripturæ in Dominica ponendo.

III. In Festis novem Lectionum ad Vesperas dicuntur

cuntur Antiphonæ ex Laudibus, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus, & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus quartâ prætermisâ, hoc ordine: Ad Primam prima: ad Tertiam secunda: ad Sextam tertia: ad Nonam quinta.

IV. In Ferijs Adventûs, quæ non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi verò in Laudibus Feriarum fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus.

V. Tempore Paschali in Officio tam novem Lectionum, quàm trium, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quæ Officio convenit, ut suis locis ponitur. Et in fine omnium Antiphonarum additur *Alleluja*, quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur *Alleluja*, tacetur; neque aliud ejus loco dicitur.

VI. In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum, & Laudes tantùm, Antiphonæ dicuntur ante Psalmos vel Cantica integræ, r. & post Psalmos vel Cantica integræ repetuntur: in alijs Horis, & in Officio non Duplici, in principio Psalmi vel Cantici inchoatur tantùm Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex initio Psalmi vel Cantici, & incipit, sicut Psalmus vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi vel Cantici, sed continuatur, quod sequitur in Psalmo vel Cantico ab eo loco, ubi secundùm Ritus diei desinit Antiphona, nisi discontinuetur per *Alleluja. s.*

R. Hoc enim proprium est solis Duplicibus, ut in cer-

tis Horis omnes Antiphonas duplicent; in una autem Hora unam Antiphonam duplicare etiam Simplicibus convenit, uti in Ferijs in decimam Septembrem, & subsequentes dies incidentibus videre est, quæ ante *Magnificat* integras dies Antiphonas ibidem assignatas petunt.

S. Sicut evenit in septimo Psalmo Officij de Dedicacione tempore Paschali recitati, tunc enim propter positum *Alleluja* in fine Antiphonæ, iterum Psalmus, *Qui habuit*, a principio inchoari debet. Et hoc, quod de Antiphonis modo dictum est, suo modo etiam in Invitatorio observandum est. Rectè tamen monet hoc loco Arnaudus, attendendum, ut in enuntiatione Antiphonarum initium illarum nunquam finis unius Syllabæ, neque ejusmodi, ut Orationem absurde præcidat.

VIII. Antiphonis proprijs tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, semper cedunt, quæ habentur in Psalterio, & in Communi Sanctorum.

IX. Quando fit aliqua Commemoratio, semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu, quæ sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit commemoratio: ita ut in Vesperis sumatur Antiphona, quæ assignatur ad *Magnificat*: in Laudibus, quæ ad *Benedictus* cum Versibus, qui habentur post Hymnum. t.

T. Intellige, nisi prius in Officio ipso jam sint dictæ, tunc enim mutari debent eo modo, qui supra in Titulo de Commemorationibus assignatus est.

X. Antiphonæ S. MARIE positæ in fine Completorii dicuntur, ut inferius in propria Rubrica disponetur. a.

A. Habent enim hæ Antiphonæ magnam à prioribus diversitatem, utpote quæ & longiores sunt, & non ad inchoandos Psalmos aut Cantica, sed ad Horas integras terminandas ordinantur, & ad solius B. Virginis Laudes spectant, ut per illam nostræ quodammodo Preces DEO offerantur, & intercessione illius cum nostris Precibus conjuncta efficaciores, ac DEO gratiores efficiantur.

TITULUS XXII.

DE PSALMIS.

I. Psalmi *b.* in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis & Ferijs dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio; nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signetur. In Festis autem dicuntur, ut in Proprio loco signantur; alioquin, ut in Communi Sanctorum.

B. Hos tantopere æstimavit S. Augustinus 28. *dist. qua* *ipsis*, ut dicere ausus sit, nomen Sacerdotis vix in eo constare, qui Psalterium (id est, librum Psalmos continentem) ignorat. De ijs fufius agens Gavantus l. 5. c. 6. c. 8. sex diversa capita ait explicanda venire, scilicet Vocabulum, Auctorem, Materiam, Ordinem, Cantum, Usum. *Vocabulum* quod attinet, Psalmus Græcis, idem Latinis significat, quod Cantus sive Sonus, qui fit manibus, pulsato Psalterio; aut etiam voce juxta illud Psalmi 33. *Bene psallite ei in vociferatione.* Vnde ferè idem est, quod Hymnus. *Auctor* eorum primarius est Spiritus Sanctus, secundarius David juxta S. Chrysostomum S. Augustinum, & alios. *Materia* Psalmorum est, ut sint quasi Compendium totius S. Scripturæ; quidquid enim Moyses vel in Historia tradidit; vel in Lege præcepit; & quidquid Prophetarum reliqui, vel exhortando ad virtutes, vel prædicando futura scripserunt, id ferè totum in Psalmis comprehenditur, ut Bellarminus & alij apud Gavantum l. c. n. 13. notant; præcipuè tamen *Laudes & Preces* divinas continet. *Ordo* triplex est, 1. *Historicus*, quo scilicet tempore quivis Psalmus sit compositus; & hic ordo difficulter haberi potest; hoc solum constat, omnes ante annum Mundi 3020. quo David mortuus est, compositos esse. 2. *Biblicus*, qui in Sacris Biblijs habetur, & juxta triplicem viam perfectionis in tres Quinquagenas divisus videtur, ut prima ad incipientes, secunda ad proficientes, tertia ad perfectos pertineat. 3. *Ecclesiasticus*, qui ab Ecclesia observatur, & in Breviario notatur; juxta quem Psalmi in Matutinales & Vespertinales dividuntur. *Cantus* ab Apostolis inchoatus, ab